'Sí, vaig tenir tres urnes a casa'

L'1 d'octubre de fa justament 5 anys Sant Cugat despertava amb 28 punts de votació i les urnes a dins preparades per poder fer realitat una votació sobre la independència de Catalunya. Com i qui ho van fer possible? Cugat Mèdia recupera aquesta entrevista, publicada l'1-O de 2021, a una de les persones que va custodiar tres urnes a casa seva i va estar al capdavant d'un dels punts de votació a Sant Cugat.

Una de les urnes que es va fer servir en un punt de votació de Sant Cugat / Foto: Cedida

És necessari l'anonimat quatre anys després?
Jo penso que sí perquè la repressió que hi ha hagut tots aquests anys, i encara hi ha, fa que hàgim de mantenir l'anonimat.

Quin va ser exactament el teu paper en l'1-O a Sant Cugat?
Jo vaig ser representant de l'administració. Va ser gràcies a un amic de la meva mare que ens va demanar si volíem ser representants de l'administració i ens va posar en contacte amb la responsable a Sant Cugat. A partir de llavors, em van demanar si volia participar d'una manera més activa. Era tot una incògnita, no sabíem en quin moment tindríem les urnes. Era tot una mica secret. Aquesta va ser la manera de fer que tot funcionés com havia d'anar.

Per què va decidir formar part d'això?
Per la il·lusió que feia poder decidir el futur del nostre país mitjançant el referèndum. Teníem moltes ganes de poder participar de la millor manera que sabíem, o que podíem, o que ens deixaven... No vam pensar mai en tota la repressió que va haver després, no ens ho imaginàvem en aquell moment. Com a mínim jo no m'imaginava que hi hagués tot el que va haver-hi amb l'actuació policial i tot el que ha vingut després.

Vostè, en concret, va tenir una urna a casa?
Sí, vaig tenir tres urnes. Ens van dir que ja ens avisarien i un dia que anava a comprar al centre comercial amb la meva filla -que no sabia res, ni el meu marit, ni ningú de la família; només ho sabia jo- li vaig haver de dir a ella perquè estàvem juntes. Li vaig dir: no podem anar al centre comercial, hem d'anar a un altre lloc, on hi haurà una furgoneta i ens donaran unes coses... i ens van donar les urnes.

Quan vam agafar-les, recordo que ens seguia la policia, els Mossos d'Esquadra. En aquell moment, no sabíem si estaven a favor, si estaven en oposició... ens va fer una mica de cosa, teníem una mica de por, però vam girar en un carrer i vam veure que ells seguien recte. Vam pensar: 'estem salvades', i vam continuar cap a casa. I vam deixar les urnes a casa fins al dia que va tocar. Això va ser potser una setmana abans.

Com va ser exactament aquell moment?
Rebem un missatge per Signal o Telegram.

Coneixia aquella persona?
No. Jo no sé qui em va avisar ni tampoc coneixia la persona que em va donar les urnes. Vam haver d'anar a un

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/politica/160102.html

Copyright 2024 Cugat.cat

lloc de Sant Cugat, a prop del centre comercial, però no diré exactament on per no implicar l'organització. Ens van dir d'anar allà, a l'aparcament, que hi hauria una furgoneta i hauríem de dir d'on veníem, de quin col·legi.

Com vostè, quanta gent hi havia implicada a Sant Cugat?
De representants de l'administració hi havia dues o tres persones per col·legi, més la gent que ho coordinava. Unes 60 o 70 persones, potser?

Encara avui, quatre anys després, no sap tots els detalls de l'operació.
La veritat és que no.

Va fallar alguna cosa d'allò que estava previst?
En aquell moment ens va semblar que havia anat tot com havia d'anar, però després hem vist que no s'ha fet efectiu el que vam votar. Això sap greu. Els polítics haurien d'haver-se posat més amb el mandat de l'1 d'Octubre del poble de Catalunya i no han tirat endavant. No sé, potser els feia por o les ganes de mantenir el seu lloc i la por a perdre'l. No sé com ha sigut, però encara estem com llavors, o una mica pitjor.

La por va jugar un paper important abans i després. Com va ser aquella setmana que l'urna va estar a casa seva?
Van ser uns dies de molta il·lusió. No vaig passar gens de por. Tenia moltes ganes que arribés el dia i, finalment, quan vam arribar al col·legi, amb tota la gent aplaudint, va ser una emoció molt gran.

Com va saber on l'havia de portar i què havia de fer?
Sabia quin col·legi electoral em tocava, estava a prop de casa meva, i al matí, cap a les sis, vaig demanar a un parell o tres de persones que m'ajudessin a portar les urnes al pavelló.

Com va ser aquell moment, ja amb les urnes en bosses d'escombraries?
Van venir aquestes persones a casa meva i entre tots vam sortir amb les bosses. Alguns amb les capses de les paperetes, altres amb les bosses de les urnes. Quan ja vam entrar, ja vam treure la bossa.

Per què decideix no explicar-ho a ningú?
Ens van dir que no ho diguéssim a ningú. Era tot molt secret.

Creu que això va ser clau?
La veritat és que penso que sí. Si s'hagués sabut, la policia les hauria trobat i no haguéssim pogut votar.

Coneixia altra gent del seu entorn que estava en la mateixa situació?
No sabia de ningú. Ningú ho deia. Després sí que he sabut de gent. Es va fer una trobada amb tots els representants de l'administració de Sant Cugat i ens van regalar una de les urnes. La tenim encara. Llavors sí que vaig veure cares.

Mentre les urnes eren a casa seva no va sentir por, però durant la jornada de votació?
Va haver-hi un moment que semblava que la policia havia d'entrar i estàvem veient totes les imatges d'allò que estava passant en altres llocs. Aquí, per sort, vam estar molt protegits. Ens avisaven perquè s'estaven controlant les entrades a Sant Cugat. En algun moment va sortir el rumor que la policia venia. Ràpid vam recollir totes les urnes i les vam amagar. Després, en veure que no venien, les vam tornar a treure. En aquell moment sí que vam passar una mica de por.

A Sant Cugat fins i tot es van col·locar contenidors davant alguns punts de votació. En aquell moment, quines

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/politica/160102.html

Copyright 2024 Cugat.cat

són les instruccions?
En aquell moment, a nosaltres ens diuen que fem el que creguem. Les dues persones que érem al col·legi vam pensar d'amagar-les quan ens diuen que estan venint. El que vam fer és buscar un lloc i amargar-les. Quan ens avisen que no hi ha perill, les vam tornar a pujar. A nosaltres ens deien que, com a representants de l'administració, havíem de decidir en cada moment què fer. Vam decidir fer això.

En acabar vam portar els resultats, les paperetes i les urnes a un lloc per evitar que les destruïssin, i això també va ser un moment de nervis. Les vam deixar a un cotxe que s'estava esperant en un aparcament i després les van portar a un altre lloc, que no sé on és.

Com recorda aquell moment que comencen a aparèixer les imatges de càrregues policials?
Amb molta ràbia, molta impotència, incredulitat i esperant que no passés a Sant Cugat.

A Sant Cugat es va mobilitzar un nombre important de voluntaris. Va ser cabdal la col·laboració ciutadana?
Penso que sí. Si no no s'hagués pogut fer. Si els col·legis no haguessin estat plens de gent, segurament els haurien tancat. El fet que hi hagués gent va evitar el tancament dels col·legis per part de la policia.

Era una votació que estava prohibida per part de l'Estat. On està el límit de contradir una llei o l'Estat?
Pensàvem que el dret a decidir era prioritari, més important i més vàlid que una llei que no ens semblava justa. Era la voluntat de tot un poble. Quan els polítics van veure que la gent tirava endavant, també s'hi van posar. En aquest cas, va ser la gent i sempre que s'aconsegueixen coses és gràcies a la gent que arrossega els polítics.

De què ha servit?
Ha servit per veure que som capaços de fer-ho, que si la gent vol, ho podem tirar endavant. Ens ha faltat la voluntat de la classe política. Hi ha hagut molta repressió i exili, però si no ho volen tirar endavant, que s'hi posi algú altre.

Si torna a rebre un missatge de Telegram o de Signal per repetir-ho, ho tornaria a fer?
Sí, sí, sí. D'això n'estic segura que sí. (riu)

I guardaria les urnes al mateix lloc?
Suposo. Sí (riu).

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/politica/160102.html

Copyright 2024 Cugat.cat